

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola LXXV. Ioannis Papae VIII. Ad Michaellem Regem Bvlgarorum. Missa
per Eugenium & Paulum episcopos mense Aprili, die XVI. indictione XI.
Dolet quod Graecos sequatur. hortatur ad Romanae ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

quod verum nullo modo constat, cum & ipsi abbates, quos illuc pro nostra parte direximus, iureiurando non se dixisse fateantur. De his vero aliisque similibus, quantum in nobis est, per gloriam tuæ nobilitatis, correptionem omnemque speramus studii emendationem: quod quæso facere mature acceleres. Optamus. Data vt supra.

EPISTOLA LXXV.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD MICHAËLEM REGEM BVLGARORVM.

Missæ per Eugenium & Paulum episcopos mense Aprili, die XVI. indictione XI.

Dolet quod Græcos sequatur. hortatur ad Romanæ ecclesiæ gremium redeundum. tum de dono misso gratias agit. postremo Sergium quemdam per subreptionem ad sacerdotium & episcopatum promotum, depositum fuisse significat.

Michaeli regi Bulgarum.

SPIRITVALIBVS te visceribus edito gaudebamus, & pro saluatione tua gratias agebamus: sed nunc astutia malignorum decepto, tristamur & ingemiscimus, verentes & pertimescentes, ne si forte Græcos secuti fueritis, cum illi in diuersas hæreses & schismata solito more ceciderint, vos quoque cum ipsis in erroris profunda ruatis: & sicut serpens seduxit Euam astutia sua, ita sensus vestri cor- Genes. 3. rumpantur, & excidant a simplicitate & castitate quæ est in Christo Iesu. Nam te fili, Mosaicis rogo verbis, *interroga* Dent. 32. *patrem tuum, & annuntiabit tibi: seniores tuos, & dicent tibi,* si aliquando Græci sine hac, vel illa hæresi fuerint: & cum non inueneritis eos ab aliqua hæresi aliquando liberos extitisse, oportet vos eorum fraudes & consortia fugere, ne cum illi errauerint vos erretis, & cum illi ad blasphemiam versi fuerint, & vos etiam fidei rectæ blasphematores inueniamini: nec erit qui vos postmodum corrigat vel ab errore reducat: & hoc est, mihi credite, fili carissime, quod dolemus, hoc est vnde nocte & die pro vobis solliciti sumus; non gloriam ex vobis, vel honorem aut censum procul dubio expectantes, cum vos potius & non vestra quæ-

ramus: nam non patriæ regimen & reipublicæ moderamen adipisci cupimus; sed diœceſeos eiufdem regionis curam & diſpoſitionem more priſco reſumere volumus, vt ſollicitudinem, quam vniuerſis debemus eccleſiis, tanto pro eadem diœceſi ſolertius exerceamus, quanto ad ordinationem ſpecialius veſtram hanc antiquitus pertinuiſſe non ignoramus, tantoque pro veſtræ ſalutis cuſtodia inſtantius vigilare valeamus, quanto vt confirmet hoc Deus quod operatus eſt in nobis enixius nobis optandum eſt, & diſtrictius a nobis diuinitus exigendum, clarius ſcimus, ſi circa inſtructionem & munitionem veſtram deſides, quod abſit, fuerimus inuenti. Reuertimini ergo ad beatum Petrum apoſtolorum primum, quem amaſtis, quem elegiſtis, quem quaſiſtis, cuiuſque in neceſſitatibus patrocinium percepitiſtis, & fluenta doctrinæ ſalubriter & conuenienter hauſiſtis: cuiuſque vos protectioni cum ſubiectis omnibus commendaſtis & tradidiſtis. *Bene quidem currebatis*, cum Apoſtolo clamamus, *quis vos fascinavit veritati non obedire?* ſed & ipſe per ſe Dominus dicit: *Nemo mittens manum ſuam in aratrum & conuerſus retrorſum, aptus eſt in regno cœlorum*: non autem dicimus quod non vna ſit fides, vnum baptiſma, vnus Deus noſter pariter & illorum: ſed quia in eis ſæpe præſule Conſtantinopolitano vel imperatore, aut plerumque vtroque auctore facto hæreſeos, plures qui ſub ipſis ſunt adulatione aut certe timore illis efficiuntur conſimiles: & vix tunc eis eſt, qui ſocietatem ſequuntur eorum. Dic itaque rogo cariſſime fili, quid faceres tu, vel populus tuus, ſi tempore Pneumatomachi Macedonii Conſtantinopolitani antiſtitis, quando & impius illic imperabat Conſtantius, eſſetis eorum ſocietate fruentes; nonne dogma eius contra Spiritum ſanctum blaſphemans, cum illis ſequeremini? *quod peccatum*, atteſtante Domino, *non remittitur neque hic, neque in futuro*. Nonne ſi horum pollutam ſocietatem haberetis, & prauam doctrinam nihilo minus haberetis? ac per hoc & vos cum illis quaſi faſciculi colligati ad comburendum æterno igni reſeruaremini in die iudicii cruciandi? Credimus autem, quod iam vos non lateat, nunquam apoſtolicam beati Petri ſedem ab aliis ſedibus reprehendam, cum ipſa alias omnes, & præcipue Conſtantinopolitanam ſæpiſſime reprehendens, aut

ab

*Pſal. 67.**Gal. 3.**Luc. 9.**Ephes. 4.**Matth. 12.*

Romana
eccleſia
nunquam
in errorem
incidit; alias
autem ab
errore libe-
rauit.

ab errore liberauerit, aut certe in his qui resipiscere noluerunt, sententiæ suæ iudicio condemnauerit. Noli ergo sequi Græcos, fili carissime, quia argumentis semper fallacibus student, semper dolosis intendunt versutiis, ne forte vobis quod genti contigit Gothorum contingat: quæ cum a Paganorum errore cuperet liberari, Christianique fidei sociari, in episcopum incidit formam pietatis habentem, virtutem autem eius abnegantem: qui eos dum a paganismo liberat, Arii blasphemias implicat: sicque illi dum incaute quærunt errorem fugere, in errorem incidunt; & cæcum ducem sequentes, cum illo cæci facti in Arianæ prauitatis præcipitia delabuntur: & hoc est unde Græcorum cauenda esse prædicamus confortia: *COR-1. Cor. 15.* rumpunt enim, vt Paulus Apostolus ait, *mores bonos colloquia mala.* Qui etsi aliquando loquuntur aliquid boni, noli mirari, quia & dæmones confitebantur Filium Dei: sed ipse illos potius tacere præcipiebat; ne qui eos audiret vera prædicantes, sequeretur errantes. Conuertimini igitur ad beatum Petrum apostolorum principem, qui primus cognouit, & confessus est Filium Dei: qui oues dominicas regendas accepit, & vt has ad æternæ pascua vitæ introducere posset, & hic ligandi soluendique potestatem, & illic referandi eis clauis cælestis regni promeruit. Igitur scitote, carissime, si ex hoc ad Græcos, quod auertat Dominus, conuersio vestra fuerit, partem vestram diuinitus cum his ponendam, qui primam fidem irritam faciunt, & cum his quorum libenter amplectimini portionem. Porro si nos audieritis, & ad sancti Petri gremium redieritis, vt filios vos amantissimos expansis sinibus recipiemus, & exertis brachiis amplectemur, & in visceribus Christi dilectionis semper habebimus; & si qua sunt sancta, si qua salubria, si qua congrua, vobis & pro vobis offerre atque impendere non cessabimus. Xenium nobis ex vobis transmissum, quodam religiosi habitus Virgo deferente, suscepimus; de quo benignitati vestræ gratias agentes, Deum laudauimus, qui te nobis deuote munus offerre docuit; temetipsum cito totum, vt confidimus, & perfectum daturus. Ceterum gloria vestra sciat Sergium eunuchum, qui cum genere Sclauus esset, & multis prauitatibus irretitus, sacerdotium per surreptionem obtinuit; & post etiam

Concil. Tom. 24.

N

Socrates
lib. v. c. 27.
Theodoret.
lib. v. c. 32.
Sozomenus
lib. vii. c.
37.

Matth. 18.

1. Tim. 5.

super aliis detectus & conuictus excessibus, ab episcopo tunc suo depositus fuisse dinoscitur, & post indigne satis a Georgio, qui falso sibi episcopi nomen vsurpat, ad episcopatum Belogradensem prouectus est, apostolorum principum, & sanctorum Canonum auctoritate, etiam nostri esse sententia decreti depositum: quod tam vobis quam
Niczn. c. 5. vestra omnium generalitati canonice patefacimus; vt hi qui abiciuntur, ab aliis non recipiantur: ne, quod non optamus, simili cum eis pœna iudicii teneantur astricti.
 Data XVI. die mensis Aprilis, indictione XI.

EPISTOLA LXXVI.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD PETRVM COMITEM.

Missæ per Paulum & Eugenium episcopos mense Aprili, die XVI. indictione XI.

Hortatur vt Michaelẽ regem ad Romanæ ecclesiæ gremium reuocet.

Petro comiti.

Matth. 16. **D**ILECTISSIMO filio nostro Michaeli Christianissimo regi apostolatus nostri mittentes epistolam, dignum duximus vt & tuæ quoque gloriæ scriberemus, & gemitus nostri cordis aperiremus, quos assidue patimur, suspirantes & stupore nimio admirantes, quomodo ipse sapientissimus rex, & vos ipsi auerti potueritis, & a recta semita declinare, atque a sede beati Petri apostolorum summi recedere; cui, sicut euangelium refert, non caro & sanguis, id est humana sapientia, sed ipse per se Pater Filium proprium reuelauit, cum alii hunc Ioannem, alii Eliam, alii Ieremiam, aut vnum de prophetis existimarent. Scribimus ergo tibi tamquam familiari & carissimo nobis; tu enim in hac causa primus ipsi regi præcursor & dux auctore Deo fuisti: tu inter illum & nos medius discurreisti, & Deo gratias, cuncta, quæ ad salutem gentis illius acta sunt, non sine tuo certamine acta sunt, & quot & quantos labores pro instructione vestri nos assumpserimus, ipse non nescis. Et bene quidem in nobis delectabamini, & spiritualibus gaudiis, & profectibus fruebamini: sed nescimus quis vos de cetero deceperit; quis organum factus diaboli, qui